

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1165/2023
02.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Александра Јанчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.172/23 од 05.09.2023.године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Александра Јанчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.172/23 од 05.09.2023.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеним ББ из ..., на удаљености мањој од 50 метара, као и забрана даље комуникације са оштећеним, све у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде. Оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева у неопредељеном износу. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала износ од 7.000,00 динара у корист буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.172/23 од 05.09.2023.године, одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Панчеву Кт.бр.630/23 од 06.07.2023.године и жалба

окривљеног АА, која је изјављена преко браниоца адвоката Александра Јанчића дана 11.07.2023.године, а пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године је потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Александар Јанчић, због повреде закона из члана 210. став 2. и 3. и 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да је побијаним пресудама повређен кривични закон из разлога што је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, иако критичном приликом није напао новинара, већ лице које је напало његову ћерку и неовлашћено фотографисао његов посед. Бранилац наведено образлаже тиме да је оптужним актом окривљеном стављено на терет да је напао новинара листа „ВВ“, а да је првостепени суд овај део избацио из изреке пресуде, јер је сматрао да оштећени није новинар, па је самим тим првостепени суд погрешно применио правну квалификацију, те је окривљени једино могао бити оглашен кривим за извршење кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА–адвоката Александра Јанчића и били су предмет разматрања Вишег суда у Панчеву, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године. Виши суд у Панчеву, као другостепени, је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни пет, став пет и страни шест став један своје одлуке Кж1 бр. 172/23 од 05.09.2023.године изнео јасне и довољне разлоге које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Одредбом члана 138. став 1. КЗ је прописано да ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, казниће се новчаном казном или затвором до једне године, док је ставом 3. истог члана прописано да ко дело из става 1. овог члана учини према председнику Републике, народном посланику, председнику Владе, члановима Владе, судији Уставног суда, судији, јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца, адвокату, полицијском службенику и лицу које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

У изреци побијане пресуде Основног суда у Панчеву К.бр.478/23 од 20.06.2023.године је наведено да је окривљени АА „дана ...2023.године око 15,10 часова у ..., угрозио сигурност оштећеног ББ из ..., лицу које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља, претњом да ће напасти на његов живот, па тај начин што је у стању у којем је био способан да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, након што му је ћерка ГГ

саопштила да је оштећени неовлашћено фотографисао цвеће са њеног штанда, који штанд се налази у ул. ..., а и из ког правца се оштећени одвезао својим путничким возилом марке „Fiat“ тип „...“ рег. ознака ..., док је окривљени својим путничким возилом марке „Volksvagen“ тип „...“ рег. ознака ..., пратећи правац кретања оштећеног, дошао до паркинг простора који се налази у улици ... наспрам кућног броја .., потом пришао оштећеном који се налазио на седишту возача у свом паркираном возилу, затим је отворио врата возача на возилу оштећеног, рукама ухватио оштећеног насилно га извукао из кола, који је на свом рамену имао торбу у којој држи фотоапарат марке „Canon 760“ и опрему, а који фотоапарат и опрему користи као хонорарни фоторепортер листа „ВВ“, те је том приликом истом скинуо торбу са рамена и из наведеног фотоапарата извадио меморијску картицу марке „San disk“ величине 8GB, коју картицу је задржао за себе, док је торбу бацио на задње седиште возила оштећеног, потом се оштећеном који је том приликом викао да је новинар и да има легитимацију обратио речима: „Шта ти имаш да сликаш моје цвеће, нећеш нигде мени да побегнеш, пребићу те, убићу те“, а које речи и понашање окривљеног су код оштећеног изазвале осећај страха и угрожености, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин угрозио сигурност оштећеног ББ - лица које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља, претњом да ће напасти на његов живот, у стању у којем је био способан да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено, па су на тај начин наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења садржи елементе кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреде закона из члана 210. став 2. и 3. ЗКП, те указује на нејасан став првостепеног суда у делу у коме као отежавајућу околност окривљеном узима његову осуђиваност у предмету К.бр. 947/14, а која осуда је требало још раније да се обрише, чиме бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП. С обзиром да наведене повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, наводећи да суд није поклатио довољно пажње исказима сведока и лекарском извештају о повредама ћерке окривљеног ГГ, а што такође не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић